

ת"פ 43283/03/19 - מדינת ישראל נגד מתן בודנה

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 43283-03-19 ישראל נ' בודנה(עציר) ואח'
תיק חיצוני: 421473/2018

בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשם מתן בודנה

החלטה

לפני בקשת הנאשם לביטול כתב האישום בשל אי קיום חובת השימוע, הקבועה בסעיף 60א לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "**החסד"פ**").

1. כנגד הנאשם ואחר הוגש ביום 17.3.19 כתב אישום המייחס להם עבירה של קשירת קשר לפשע - עבירה לפי סעיף 499 (א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

2. ביום 24.6.19 טען ב"כ הנאשם כי יש להורות על ביטול כתב האישום וזאת נוכח העובדה שלא קיום הליך שימוע כמתבקש על פי הוראות החוק. טוען הסנגור כי היה ניסיון לפנות אל הנאשם אשר שוהה כאסיר בבית הסוהר, ואולם על המאשימה היה לפנות לסנגור אשר ייצג את הנאשם אותה עת.

3. המאשימה בתגובתה טענה כי אין מקום לבטל את כתב האישום לצורך עריכת הליך שימוע תקין וזאת כיוון שאי קיום זכות השימוע לא מוביל בהכרח לביטול כתב אישום. עוד טענה המאשימה כי על מנת שהנאשם יממש את זכותו לשימוע, תסכים המאשימה לקיים באופן מהותי זכות זו של הנאשם, תוך שהמאשימה מצהירה כי תעשה זאת בנפש חפצה גם במסגרת הפניית התיק להליך של מ"מ ו/או הפניית התיק להליך גישור במידת הצורך.

4. הליך השימוע מעוגן בסעיף 60א לחסד"פ ונועד לאפשר לחשוד בעבירת פשע להציג טענותיו בפני התביעה בטרם תתקבל החלטה על הגשת כתב אישום בעניינו. על החשיבות של זכות השימוע ניתן ללמוד מדברי ההסבר להצעת החוק:

" ההחלטה להעמיד אדם לדין, ובעיקר לגבי עבירות חמורות היא החלטה רבת משמעות בחברה שאנו חיים בה. די בכתב אישום, לבטח בעבירות חמורות, כדי לפגוע פגיעה קשה בנאשם. מסיבה זו מוצע

להעניק זכות השימוע למי שמרגע ההכרעה בעניינו ישתנה מעמדו הציבורי (הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 26) (זכות השימוע) התשנ"ט-1999, הצ"ח 2802).

כמו כן ראו לעניין זה בג"צ 4175/06 הרב אלבז נ' היועץ המשפטי לממשלה ואח' וכן ע"פ 1053/13 הייכל נ' מדינת ישראל (23.6.13).

5. החלטה להעמיד אדם לדין היא החלטה מנהלית. בעניינו, אין מחלוקת כי מכתב היידוע לא הגיע לידי הנאשם וכי כתב האישום הוגש בלא עריכת שימוע כנדרש בהוראות החוק ולפיכך, נראה כי נפל פגם בהחלטה להעמיד לדין את הנאשם.

6. פגם שנפל בהליך, יכול להביא לתוצאות שונות, לרבות ביטול כתב אישום. נקבע בפסיקה כי פגם בפעולת הרשות יבדק על פי עוצמת הפגם ונסיבות המקרה. על פי הפסיקה עשוי בית המשפט להורות על עריכת שימוע בדיעבד וזאת בבחינת ריפוי הפגם, כך שעל המאשימה לשמוע טענותיו של המבקש בלב שלם ובנפש חפצה ואם יש ממש בטענותיו לבטל את כתב האישום. ניתן למצוא בפסיקה שתי מגמות, כך למשל ניתן למצוא בפסיקה החלטות שהורו על ביטול כתב אישום ראו: ת"פ (ירושלים) 5286/05 מדינת ישראל נ' יונתן (18.9.07); תפ"ח (ת"א) 1013/08 מדינת ישראל נ' גבריאל (26.2.08); 26848-11-10 ; ת"פ 26848-11-10 ; מדינת ישראל נ' חאלד דוויק (13.3.14); ת"פ 35953-06-14 מדינת ישראל נ' ימיני (28.12.14); ת"פ 15352-06-14 מדינת ישראל נ' מונסון (24.12.14); ת"פ 4456-01-17 מדינת ישראל נ' שריף מזאריב (12.9.17); ת"פ 4974-08-17 מדינת ישראל נ' יעקב פדלון (14.6.18).

מנגד, ישנן החלטות שהורו על שימוע בדיעבד בעודו של כתב האישום תלוי ועומד ראו: ת"פ (ירושלים) 29311-02-13 מדינת ישראל נ' שבתי (11.9.13); עמ"ת (מרכז) 22305-03-13 מדינת ישראל נ' ז'ורנו (13.3.13); 58650-01-14 (רח') מדינת ישראל נ' פלקה (21.10.14); ת"פ 50906-08-15 מדינת ישראל נ' בן יצחק ואח' (16.4.19); ת"פ 44785-07-17 מדינת ישראל נ' שרון רביב (27.3.19).

7. לעניין זה ראו בש"פ 984/10 פלוני נ' מדינת ישראל (מיום 25.2.2010):

" זכות השימוע נתונה לחשוד בשלב שבו טרם הוגש נגדו כתב אישום, ולא לאחר הגשתו. אין דומה שימוע ביחס לכתב אישום שטרם הוגש, לשימוע הנערך לאחר הגשתו. אין דומה שימוע לפני מעשה, לשימוע בדיעבד, בעוד כתב אישום תלוי ועומד. מאחר שבמקרה זה השימוע ייערך בעוד כתב האישום עומד בעינו, נדרשת פתיחות מיוחדת מצד גורמי התביעה להאזין לטיעוני העורר. ראוי כי השימוע יהווה הליך טיעון ממשי שיביא להערכה מחודשת של מלוא השיקולים הרלבנטיים בידי התביעה, תוך נכונות להאזין לדברים בנפש חפצה ומתוך פתיחות לקלוט ואף להשתכנע, במקום שיש בדברים ממש (בג"צ 554/05 אשכנזי נ' מפכ"ל המשטרה, פ"ד ס(2) 299 (2005); בג"צ 4175/06 הרב אלבז נ' היועץ המשפטי לממשלה (6.6.2006)).

8. המאשימה לא נתנה כל הסבר באופן מניח את הדעת לעובדה כי חרף פניית ב"כ הנאשם למאשימה, המאשימה בחרה להגיש כתב אישום ללא שימוע ולא לקיימו כמצוות המחוקק. הסנגור בתגובתו טען כי הנאשם קיבל את מכתב היידוע בעודו אסיר במסגרת תיק אחר ופנה לסנגור על מנת שייצגו בהליך השימוע. בהמשך הסנגור פנה למאשימה בבקשה לצילום את חומר החקירה ולאחר מכן פנה שוב והודיע למאשימה על כך כי אין בידיו כל חומר החקירה לצורך עריכת שימוע תקין. חרף זאת, הוגש כתב אישום מבלי שמלוא חומר החקירה הועבר להגנה וללא הודעה מוקדמת וללא עריכת שימוע.

9. אשר על כן, בנסיבות העניין אני סבורה כי טיבו של הפגם מוביל למסקנה כי יש להורות על ביטול כתב האישום ולאפשר שימוע מבלי שתלוי ועומד כתב האישום. מובהר כי אין בביטול כתב האישום כדי למנוע מהמאשימה להגיש כתב אישום לאחר שימוע שיערך לנאשם.

לאור האמור, אני נעתרת לבקשת ב"כ הנאשם ומורה על ביטול כתב האישום.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים

ניתנה היום, י"ח חשוון תש"פ, 16 נובמבר 2019, בהעדר הצדדים.